ପ୍ରେମ-ଚାଳିତ
ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ
ପାଠ ୯, ଅଗଷ୍ଟ ୨୯, ୨୦୨୬ ପାଇଁ

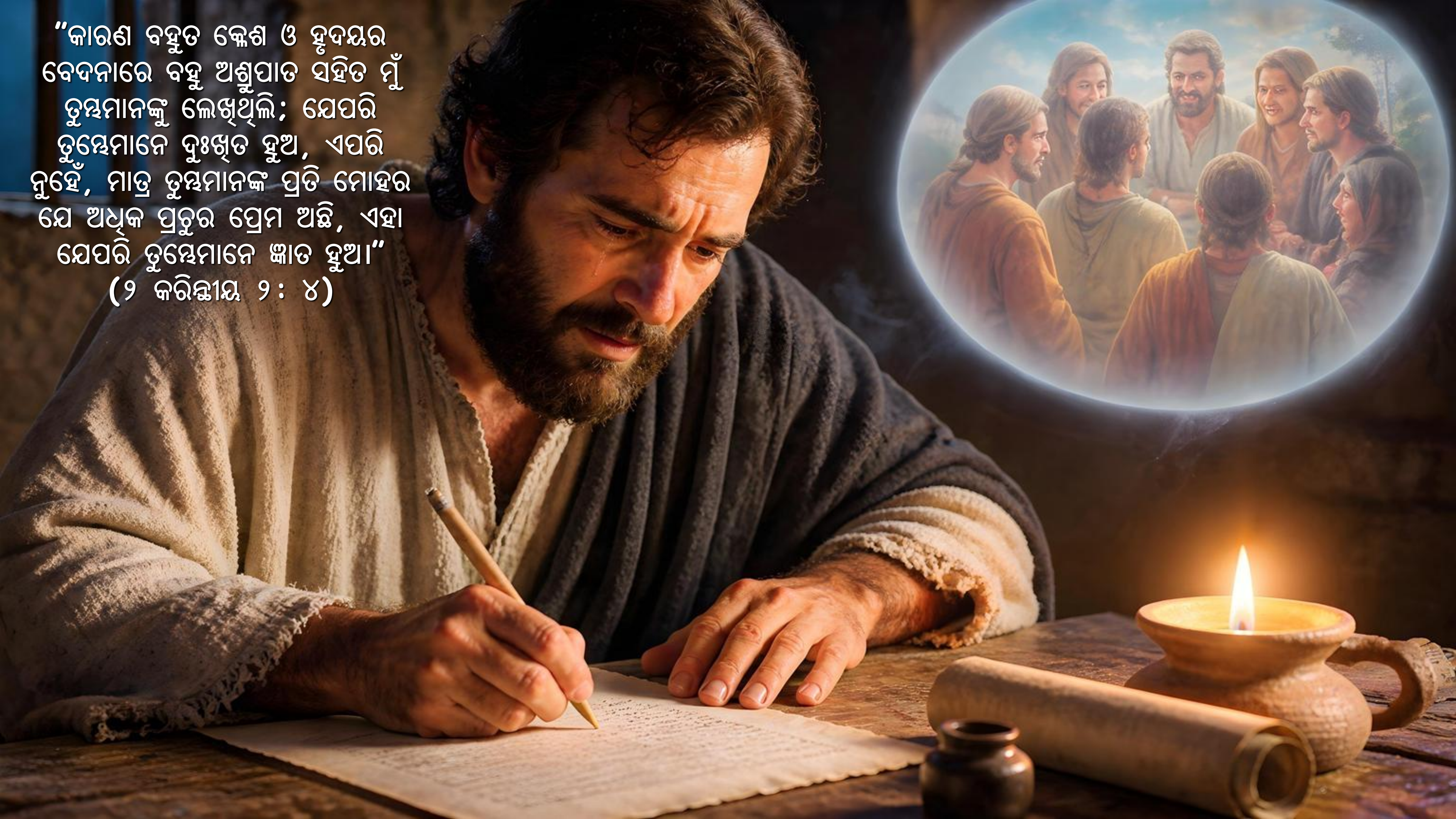
"କାରଣ ବହୁତ କ୍ଳେଶ ଓ ହୃଦୟର
ବେଦନାରେ ବହୁ ଅଶ୍ରୁପାତ ସହିତ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଥିଲି; ଯେପରି
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ, ଏପରି
ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋହର
ଯେ ଅଧିକ ପ୍ରଚୁର ପ୍ରେମ ଅଛି, ଏହା
ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହୁଅ।"
(୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୨: ୪)

କରିନ୍ଥୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରତି ପାଉଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ରର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ବେଳେ, ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ଯେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ମଣ୍ଡଳୀର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ।

ଯଦିଓ ଏହି ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥିବୀରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା କଦାପି ସହଜ ନୁହେଁ, ତଥାପି ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ନିଜକୁ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବା ବହୁତ ବଡ଼ ବିପଦର କାରଣ ହୋଇପାରୁଥିଲା।

ପାଉଲ ଉଭୟ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଏବଂ ବାହ୍ୟ ସମସ୍ୟାର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ପ୍ରେମରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଏକ ଶରୀର ଗଠନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି। ଏହି ଉପଦେଶରୁ ଆମେ ଆଜି "ଜୀବନରୁ ଜୀବନଦାୟକ ସୁବାସ" ହେବା ଶିଖିପାରିବା (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୧୬)।

- ଦୁଃଖକଷ୍ଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାନ୍ତ୍ୱନା
- ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଆନ୍ତରିକତା
- ଜ୍ଞାନପୂର୍ବକ ଆଚରଣ
- କ୍ଷମା ଏବଂ ପୁନଃସ୍ଥାପନ
- ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁଗନ୍ଧ

ଦୁଃଖକଷ୍ଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାନ୍ତ୍ୱନା

"ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ସାନ୍ତ୍ୱନାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାନ୍ତ୍ୱନାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛୁ, ସେହି ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କ୍ଳେଶ ଭୋଗୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇପାରୁ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କ୍ଳେଶରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି।"
(୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୧: ୪)

ଦ୍ୱିତୀୟ କରିନ୍ଥୀୟ ହେଉଛି ସେହି ପତ୍ର, ଯେଉଁଥିରେ ପାଉଲ ସାନ୍ତ୍ୱନା ବିଷୟରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କହିଛନ୍ତି। ମଣ୍ଡଳୀ ଏକ କଠିନ ସମୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଥିଲା, ଏବଂ ପାଉଲଙ୍କ ପୂର୍ବ ପତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଗଭୀର ଦୁଃଖରେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ସେହି ଦୁଃଖ ଥିଲା "ଈଶ୍ୱରୀୟ ଦୁଃଖ", ଯାହା ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଇଥିଲା (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୭:୧୦)। ତେଣୁ ପାଉଲ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେହି ଦୁଃଖ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗିଦେଉ, ବରଂ ସେମାନେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଆନ୍ତୁ।

ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଦେଇ ଗତି କରିଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ସେ ନିରାଶ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ (୨ କରି ୧:୮-୧୦)। ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସେହି ସାନ୍ତ୍ୱନା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି (୨ କରି ୧:୬)।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାନ୍ତ୍ୱନା

- ଏହା ଆମକୁ ଭୟରୁ ମୁକ୍ତ କରେ
- ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତାହା ସ୍ମରଣ କରାଇଦିଏ
- ଏହା ଆମକୁ କ୍ଲେଶ ସହ୍ୟ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ
- ଏହା ଆମକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିପକ୍ୱତା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ
- ଏହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଆମକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ
- ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇ ଆମେ ପରସ୍ପରକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇଥାଉ

ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଆନ୍ତରିକତା

"ଜଗତରେ, ବିଶେଷତଃ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସାଂସାରିକ ଜ୍ଞାନରେ ଆଚରଣ ନ କରି ବରଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ, ତାହାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଓ ସରଳ ଭାବ ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିଥିଲୁ ବୋଲି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିବେକ ଯେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି, ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦର୍ପର ବିଷୟ।"
(୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୧: ୧୨)

କେତେକ ଲୋକ ପାଉଲଙ୍କୁ ହୀନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ ତଥା ଅସ୍ଥିର ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିଲେ (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୦:୧୦)। ଏହି କାରଣରୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ଯେପରି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କୁ ଏଭଳି ଅଭିଯୋଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ପକ୍ଷ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା।

ଜଣେ ମଣିଷ ହିସାବରେ, ସେ ନିଜକୁ ଅତି ନଗଣ୍ୟ ମନେ କରୁଥିଲେ (ଏଫିସୀୟ ୩:୮)। କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ, ସେ ନିଜ ନିର୍ମଳ ବିବେକକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରିପାରୁଥିଲେ (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୧:୧୨)।

ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀମାନେ ନିର୍ଭୟରେ କହିପାରୁଥିଲେ ଯେ ମଣ୍ଡଳୀ ଭିତରେ ଏବଂ ବାହାରେ ତାଙ୍କର ଆଚରଣ ପବିତ୍ର ଓ ଆନ୍ତରିକ [ନିର୍ମଳ] ଥିଲା।

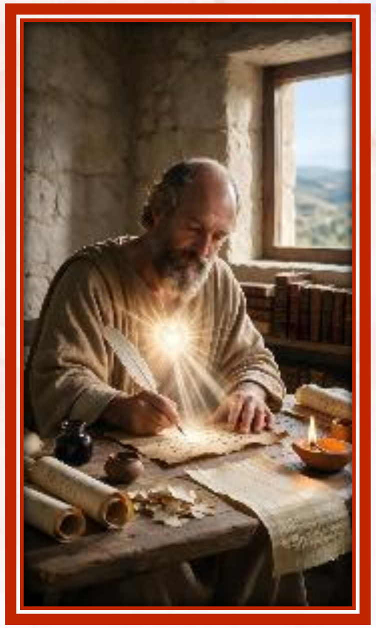

ଏହି କାରଣରୁ, ପାଉଲଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ଗୁପ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲା। ସେ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଆନ୍ତରିକତାର ସହିତ ପଢ଼ାଯିବ ଏବଂ ବୁଝାଯିବ—ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ପ୍ରେମ ଏବଂ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରି ଏହା ଲେଖାଯାଇଥିଲା (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୧:୧୩-୧୪)।

ଜ୍ଞାନପୂର୍ବକ ଆଚରଣ

"କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ମାନି ମୋ' ପ୍ରାଣର ଶପଥ କରୁଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ବହି ମୁଁ କରିନ୍ଥକୁ ପୁନର୍ବାର ଯାଇ ନାହିଁ" (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୧: ୨୩)

ପ୍ରଥମ ପତ୍ରରେ, ପାଉଲ କରିନ୍ଥୀୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ଜଣାଇଥିଲେ (୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୬:୫-୧୧):

ଏଫିସ → ମାକିଦନିୟା → କରିନ୍ଥ → ଯିହୂଦା

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ପତ୍ରରେ (ଯାହା ହଜିଯାଇଛି, ୨ କରି ୭:୮), ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଥର ଭେଟିବେ (୨ କରି ୧:୧୫-୧୬):

ଏଫିସ → କରିନ୍ଥ → ମାକିଦନିୟା → କରିନ୍ଥ → ଯିହୂଦା

କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ଯୋଜନା ବଦଳାଇ ପ୍ରଥମ ଥର ନ ଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୧:୨୩)। ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ କେତେକ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ଥିର ଓ ଦୋଳାୟମାନ ବୋଲି ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ। ସେ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ମନ ବଦଳାଇଥିଲେ?

କରିନ୍ଥରେ ଥିବା ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗୁଁ ସେଠାରେ ପାଉଲଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଜରୁରୀ ମନେ ହେଉଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେଠାକାର ବିରୋଧ ଯୋଗୁଁ ଏକ ବିବାଦୀୟ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାନ୍ତା, ଯାହାକୁ ସେ ଏଡ଼ାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ—କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅଗାଧ ପ୍ରେମ ଥିଲା (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୧-୪)।

କ୍ଷମା ଏବଂ ପୁନଃସ୍ଥାପନ

"କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାର କିଛି କ୍ଷମା କର, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରେ; କାରଣ ମୁଁ ଯଦି କିଛି କ୍ଷମା କରିଅଛି, ତେବେ ଯାହା କ୍ଷମା କରିଅଛି, ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମା କରିଅଛି" (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୨: ୧୦)

ପାଉଲ ଯେତେବେଳେ ତ୍ରୋୟା ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିଲେ, ତୀତସ କରିନ୍ଥ ଯାଇଥିଲେ। ତ୍ରୋୟାରୁ ପାଉଲ ମାକିଦନିଆ ଗଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଖୁବ୍ ବ୍ୟାକୁଳ ଥିଲେ କାରଣ କରିନ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ବିଷୟରେ ଖବର ଦେବା ପାଇଁ ତୀତସ ତ୍ରୋୟାରେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟି ପାରି ନ ଥିଲେ (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୧୨-୧୩)।

କିଛି ସମୟ ପରେ, ତୀତସ ଶେଷରେ ମାକିଦନିଆରେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ। ସେ ଜଣାଇଲେ ଯେ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ବହୁତ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛି (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୭:୫-୯, ୧୩-୧୬)।

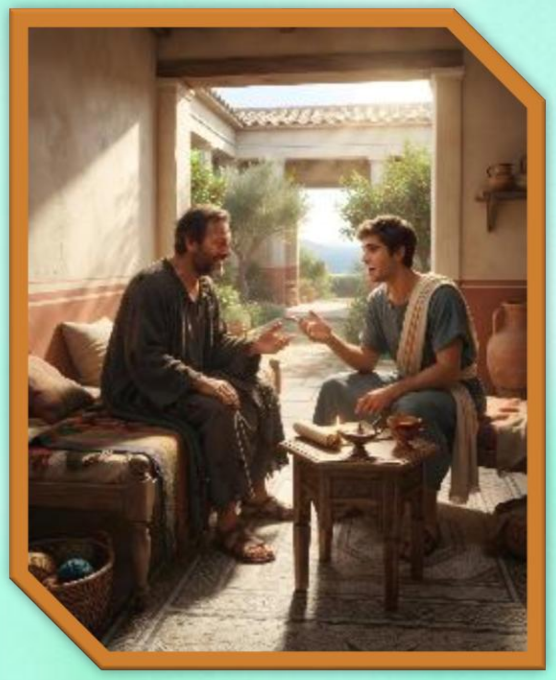

ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଥିଲା ମଣ୍ଡଳୀର ଶୃଙ୍ଖଳା। ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନି, ଦୋଷୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାଗିଦ୍ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ସେହି ତାଗିଦ୍‌କୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ କହୁଛନ୍ତି: କ୍ଷମା ଏବଂ ପୁନଃସ୍ଥାପନ (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୫-୧୧)।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁଗନ୍ଧ

"କାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ପାଉଥିବା ଓ ବିନାଶ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସୁଗନ୍ଧ ସ୍ୱରୂପ" (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୨: ୧୫)

ତ୍ରୋୟାରେ ସୁସମାଚାର ସଫଳତାର ସହ ପ୍ରଚାର ହେବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର କିପରି "ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେଲେ", ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପାଉଲ ପ୍ରଶଂସା ଓ ବିଜୟର ଉଲ୍ଲାସ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି: "କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ, ଯିଏ ସର୍ବଦା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଜୟ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ଆମକୁ ଆଗେଇ ନିଅନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବତ୍ର ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ସୁବାସ ପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି" (୨ କରିନ୍ଥୀ ୨:୧୪)।

ଏକ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ସୁଗନ୍ଧ ପରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚେ। କରିନ୍ଥୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତଥା ଆମ ପାଇଁ, ଏହି ସୁଗନ୍ଧ ଅନନ୍ତ ଜୀବନଦାୟକ। ତଥାପି, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଆହ୍ୱାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମୃତ୍ୟୁର ଗନ୍ଧ (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୧୫-୧୬)।

ଏଥିରେ ଥିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ପାଉଲ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, ବାର୍ତ୍ତା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲାଭ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନ୍ତରିକତାର ସହିତ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୨:୧୭)।

“ଏହି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦୂତ କରିନ୍ଥୀୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଥିବା ଆନନ୍ଦଦାୟକ ଖବର ଆଣିଥିଲେ। ଅନେକ ପାଉଲଙ୍କ ପତ୍ରରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାପରୁ ଅନୁତାପ କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନିଟି ପାଇଁ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ନଥିଲା, ବରଂ ବ୍ୟବହାରିକ ଈଶ୍ୱରପରାୟଣତାର ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା। [...] ହୃଦୟ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଅନୁତାପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ତାହା ସ୍ୱୀକାର ଏବଂ ପାପ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ନେଇଯିବ। ପ୍ରେରିତ ଘୋଷଣା କରିଥିବା ଫଳଗୁଡ଼ିକ କରିନ୍ଥୀୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା।”

EGW (The Acts of the Apostles, pp. 324)